

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.III.30.008/2024/8.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Stajz Ügyvédi Iroda cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes képviselője: dr. Kósa Balázs ügyvéd cím2

Az eljárás tárgya: ingó kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.182/2023/13. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 15.G.21.616/2022/16. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 472.967 (négy százhetvenkétezer-kilenc százhatvanhét) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételi számlájára 1.816.100 (egymillió-nyolcszáz tizenhatezer-egyszáz) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes között 2018. augusztus 17-én határozott időre szóló bérleti szerződés jött létre a felperesnek az E. Zrt. V., külterület, ... hrsz. alatti területén létesített pernyetároló siló és a hozzátartozó szállító, szellőztető, adagoló, silóürítő berendezések használatára. A felek egyúttal vételi jogot is kikötöttek az alperes javára a bérlet tárgyaira.

[2] A felperes 2020. június 30-ával csődeljárás, majd 2021. július 1-jével felszámolás hatálya alá került.

[3] A felek a csődeljárás alatt, 2021. június 9-én – a vagyonfelügyelő jóváhagyásával – adásvételi szerződést kötöttek a bérleti szerződéssel érintett berendezésekre. Az alperes az öt

terhelő 14.300.000 forint + áfa, összesen 18.161.000 forint vételárfizetési kötelezettségének a 93/VC/2021 számú számlában megjelölt 2021. július 9-i határidőre nem tett eleget.

[4] Az alperes a felperes hitelezőivel 2020. július 1-je és 2021. január 25-e között kötött engedményezési szerződések eredményeként összesen 133.408.381 forint összegben jelentett be hitelezői igényt a felperes elleni felszámolási eljárásban.

[5] A felperes felszámolója 2021. december 2-án 8 napos póthatáridővel, majd eredménytelensége után 2022. február 10-én 3 napos póthatáridővel hívta fel az alperest a 93/VC/2021 számú számla szerinti vételár megfizetésére. Az alperes a 2022. január 5-i válaszlevele szerint arról nyilatkozott, hogy fenntartja a jogát a vételár beszámítással történő teljesítésére.

[6] A felszámoló 2022. március 8-án az alperessel kötött adásvételi szerződéstől a felperes nevében elállt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:154. § (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján. Másodsorban felmondási jogát gyakorolta a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 47. § (1) bekezdése szerint. Felhívta egyúttal az alperest a berendezések felperes részére történő birtokba bocsátásra.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[7] A felperes keresetében a megszűnt adásvételi szerződés alapján elsődlegesen a Ptk. 6:154. § (1) bekezdése, (2) bekezdés b) pontja, 6:213. § (1) bekezdése, 6:212. § (3) bekezdése és a 6:112. § (1) bekezdés alapján, másodlagosan a Cstv. 47. § (1) bekezdésére figyelemmel kérte az alperes kötelezését a szerződés tárgyát képező berendezések felperes részére történő birtokba bocsátására.

[8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az E. Zrt. megjelölt területén létesített 250 m³ területű pernyetároló siló, valamint a hozzá tartozó szállító, szellőztető, adagoló és silóürítő berendezéseket 15 napon belül adja a tulajdonos felperes birtokába.

[10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság elsőként emelte ki, hogy az alperes a felek közti adásvételi szerződésből őt terhelő vételárat nem fizette meg; azt

beszámítással kívánta rendezni. Utóbbira tartozóan a 2022. január 5-i nyilatkozatát jelölte meg, amelyben fenntartotta a jogát a vételár beszámítással való rendezésére.

[12] A Cstv. 36. § (1) bekezdésének a beszámítást korlátozó szabályára tekintettel értékelte az ítélet, hogy az alperes által beszámítani kívánt követelések alperesre engedményezésére a csődeljárás kezdetét, azaz 2020. június 30-át követően került sor. Hangsúlyozta továbbá a Kúria Gfv.VII.30.161/2017/13. számú határozatában foglalt jogértelmezés alapján, hogy a csődeljárás a felszámolás elkerülését célzó eljárás, sikertelensége esetén automatikusan, a felek akaratától függetlenül indul a felszámolási eljárás. Mindebből következően ebben az esetben nincs a Cstv. 36. § (1) bekezdése szerinti felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem, egyebekben pedig – ahogy azt a Kúria irányadónak tartott végzése tartalmazza – a csődeljárásban a hitelezők ugyanúgy többletinformációhoz juthatnak az adóssal szembeni követelésekre és az adós vagyónára vonatkozóan, mint a felszámolási eljárás során, ezért megállapítható, hogy a csődeljárás és a felszámolási eljárás e vonatkozásában azonos feltételeket teremt a hitelezők tekintetében. Ugyan sem a csődeljárás, sem a felszámolási eljárás tartama alatt nem kizárt az adóssal szembeni követelés engedményezése, azonban az adóssal szemben a csődeljárás kezdő időpontjától, illetve ennek hiányában a felszámolás kezdő időpontjától kezdődően engedményezéssel megszerzett követelések a felszámolás során nem élveznek olyan kedvező helyzetet, mint az eredetileg is a hitelezőt megillető követelések. Az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel a csődeljárás időtartamát a felszámolási eljárás részeként kell a vizsgált esetben, a Cstv. 36. § (1) bekezdése szerinti határidő számításánál figyelembe venni. Alátámasztja ezt a Cstv. 28. § (1) bekezdés f) pontjának arra vonatkozó rendelkezése is, hogy a csődeljárásban már nyilvántartásba vett követeléseket nem kell újra bejelenteni.

[13] Az alperesnek a 2015/848. EU rendeletre (a továbbiakban: Fizetéseképtelenségi Rendelet) való, már a viszontválaszában is előadott hivatkozása kapcsán a másodfokú bíróság arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a rendelet 9. cikk (1) bekezdését. A rendelet A melléklete alapján ugyanis Magyarország vonatkozásában fizetéseképtelenségi eljárás a csődeljárás és a felszámolási eljárás is. A beszámítási jog gyakorlását a hazai jog a Cstv. 36. § (1) bekezdésében korlátozza. Ebben a kérdésben tehát nem az EU rendelet, hanem a hazai jog rendelkezése az irányadó. Az alperes által beszámítani kívánt követelések alperesre engedményezésére a felperessel szemben elrendelt csődeljárás kezdetét, 2020. június 30-át követően került sor, a vételár beszámítás útján való teljesítésének már nem volt helye a Cstv. 36. § (1) bekezdése szerint.

[14] Az adásvételi szerződés alanyait a Ptk. 6:215. § (1) bekezdése szerint terhelő szolgáltatás, ellenszolgáltatás szabályára is tekintettel megállapíthatónak találta az ítélőtábla az ügyben, hogy az alperes a vételárfizetési kötelezettségének nem tett eleget, annak ellenére, hogy annak teljesítésére az eredeti határidő után hónapokkal később – az elsőfokú ítélet helytálló álláspontjának megfelelően – a felperes több ízben megfelelő póthatáridőt adott. A felperes a Ptk. 6:154. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján elállhatott az adásvételi szerződéstől, miáltal az alperes a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 6:212. § (1) és (3) bekezdése szerint köteles a birtokában lévő ingóságok kiadására.

[15] Kitért arra is az ítélet, hogy az eredeti állapot helyreállítása és a jogalap nélküli birtoklás vizsgálata körében, megfelelő alperesi hivatkozás hiányában – a rendelkezési elv és az érdemi döntés korlátja miatt [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdés, 342. § (3) bekezdés] – nem volt figyelembe vehető sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban az az egyébként ismertté vált körülmény, hogy az alperest a felek közötti bérleti szerződés határozott ideje alatt (2028. augusztus 21-ig) használati jog illette meg. A kereset alapján az eredeti állapot helyreállítására nem a bérleti, hanem az adásvételi jogviszony vonatkozásában került sor, ezért az eredeti állapot bérleti szerződéssel kapcsolatos figyelembevételére hivatalból nem kerülhetett sor. A Ptk. 6:108. § (3) bekezdésében írt alkalmazása nem merült fel: az ott írt kérelemtől eltérő rendelkezés nem írja felül az ellenkérelemnél való túlterjeszkedés Pp. 342. § (3) bekezdésében foglalt tilalmát. Az ellenkérelem megváltoztatása a korábbiaktól eltérő, további anyagi jogi kifogás [Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pont a) alpont] előadásával a Pp. 373. §-ába ütközött volna.

[16] Mindebből következően a másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően arra a következtetésre jutott, hogy a felperes tulajdonosként megalapozottan követelte a jogalap nélküli birtokos alperestől a perbeli ingóságok kiadását [Ptk. 5:36. § (1) bekezdés, Ptk. 5:9. § (1) bekezdés].

[17] Rögzítette még az ítélet, hogy az alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben a felperes tulajdonjoga fennállásának megállapítása nem volt önálló kereseti kérelem, csupán a perbeli ingóságok kiadásának indoka, ezért arról nem kellett az elsőfokú bíróságnak az ítélete rendelkező részében külön rendelkeznie.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új határozattal a beszámítási kifogásnak helyt adó döntéssel kérte a kereset elutasítását, másodlagosan amiatt, mert a felek közti bérleti szerződés alapján az alperes jogosult a kiadni kért eszközök birtoklására. Harmadlagosan az eredeti állapot helyreállítására és a tulajdonjog megállapítására irányuló kereset elutasítását kérte, negyedlegesen pedig az első- vagy a másodfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[19] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Cstv. 36. § (1) bekezdésébe, a Fizetési képtelenségi Rendelet 9. cikk (1) bekezdésébe, a Ptk. 5:9. §-ába, 6:213. § (1) bekezdésébe, 6:212. § (3) bekezdésébe, a Pp. 7. § (1) bekezdés 8. és 11. pontjaiba, 170. § (4) bekezdésébe, 237. § (3) bekezdésébe, 341. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő, és ellentétes a Kúria 2010. évi PK véleményével, valamint a Pfv.20.744/2021/6., Pfv.21.080/2022/5., Pfv.20.092/2022/3., Gfv.30.166/2022/7., Pfv.21.080/2022/5. számú döntéseivel.

[20] Előadta, hogy az ügybeli engedményezés időpontjában a felszámolási kérelem nem volt benyújtott. Specializálta az ügyet, hogy a csődeljárás első hónapjában került sor az engedményezések túlnyomó részére. Ebben az időpontban a hitelezők az adós vagyonáról nem kaphattak teljes képet. Az adós csődeljárást záró mérlege szerint vagyona meghaladta a hitelezői követeléseket.

[21] Álláspontja szerint az egységes fizetéseképtelenségi eljárás elvének általános jellegű átültetése sem törvényi, sem bírói gyakorlatnak nem felel meg, és ellentétes a Fizetéseképtelenségi Rendelet szabályával is. A Fizetéseképtelenségi Rendeletből következően egyedül a jogalkotó számára biztosított annak lehetősége, hogy korlátozza a hitelezők adóssal szembeni követeléseit beszámítását a fizetéseképtelenségi eljárásban. A bírói gyakorlatnak erre nincs jogosultsága.

[22] Állította mindebből, hogy jogszerűen közölt és hatályosult beszámítási nyilatkozata miatt tévedtek az ügyben eljáró bíróságok, amikor azt beszámításra alkalmatlannak minősítették.

[23] Hivatkozott arra is, hogy az eredeti állapot helyreállítása körében a bíróság által hivatalból vizsgálandó körülmények közé tartozott a felek közti bérleti szerződés és az alperes abból következő joga a birtoklásra. Az ügyben eljáró bíróságoknak – végső soron az anyagi pervezetés szabályainak alkalmazásával – a bérleti szerződés rendelkezését figyelembe kellett volna venniük.

[24] Fenntartotta, hogy a felperes valódi tárgyi keresethalmazatban terjesztette elő azt a további kereseti kérelmét, amely a tulajdonjogának megállapítására irányult. Keresetét a bíróságok ebben a körben elmulasztották külön rendelkezéssel elutasítani és hibás a perköltségről való döntésük is.

[25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[26] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy a Gfv.III.30.008/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálatot engedélyezte, de egyedül a beszámítás Cstv.-beli korlátozását, a fizetéseképtelenségi eljárások egységességét érintő felülvizsgálati támadás körében [Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati eljárásban felmerült előző jogértelmezési kérdésben a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatában még nem foglalt állást és megállapítható volt egyben az is, hogy a jelzett jogkérdés nem csak újszerű, de jelentősége számottevő, a jogegységre, jogbiztonságra kiható is.

[27] A Kúria a fentiekben túlmenően, az engedélyezési kérelemben megjelölt további két jogkérdésben – sem az eredeti állapot helyreállítása körében hivatalból vizsgálandó kérdéseket, sem a tárgyi keresethalmazat esetén a kereseti kérelmek kimerítését illetően – nem engedélyezte a felülvizsgálatot, azt ebben a körben a Gfv.III.30.008/2024/2. számú végzésében megtagadta.

[28] A felülvizsgálati eljárás kereteit tekintve mindez azt jelentette, hogy a felülvizsgálati kérelem kizárólag az engedélyezett részében volt érdemben vizsgálható: vagyis a Cstv. 36. §

(1) bekezdésére és a Fizetéseképtelenségi Rendelet 9. cikk (1) bekezdésére alapított körben. A felülvizsgálati kérelemben ezen felül előadott jogszabálysértések, így az eredeti állapot helyreállítása során a bérleti szerződés hivatalból figyelembe veendő tartalma, az anyagi pervezetés ezzel összefüggésben állított hibája és a felülvizsgálati kérelem álláspontja szerint önállóan minősülő kereseti kérelem mikénti elbírálása és a mindezekkel kapcsolatban állított eltérés a közzétett kúriai határozatoktól, nem voltak érdemben vizsgálhatók a felülvizsgálati eljárásban a vizsgálatukhoz szükséges engedélyezés hiányában.

[29] A Kúria a jogerős ítéletet az engedélyezett körben a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátain belül vizsgálta felül, és az alperes által megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[30] Az ügyben másodfokon eljáró bíróság jogszabálysértés nélkül értelmezte a Cstv. beszámítást korlátozó szabályát, mellyel a Kúria maradéktalanul egyetértett. A jogerős ítélet helytálló indokainak megismétlése nélkül a felülvizsgálati kérelem hivatkozásaira tekintettel a következőket emeli ki.

[31] A Kúria korábban már több határozatában értelmezte a csődeljárás, mint a felszámolást közvetlenül megelőző fizetéseképtelenségi eljárás és eredménytelensége miatt a csődeljárást nyomban követő felszámolási eljárás viszonyát, ezzel összefüggésben egyben a Cstv. határidőkre vonatkozó szabályait, melyet jelen ügyben is irányadónak tart (Gfv.VII.30.161/2017/13., Gfv.VII.30.321/2013/8.). Nem csak a Cstv. 40. § (1) bekezdésében meghatározott tényállásokra nézve, de a hitelezők felszámolás során történő joggyakorlására, igénybejelentésére és az engedményezések időbeli alakulására kiterjedően mondta ki a Kúria, hogy egységesnek kell tekinteni a csődeljárást a felszámolási eljárással, és a felszámolási kérelem benyújtásától számítani rendelt egyes határidők kapcsán jelentősége a csődeljárás lefolytatása iránti kérelem benyújtásának van.

[32] A csődeljárás ugyanis a felszámolás elkerülését célzó eljárás; sikertelensége esetén automatikusan, a felek akaratától függetlenül indul a felszámolás. A csődeljárásban a hitelezők ugyanúgy többletinformációhoz juthatnak az adóssal szembeni követelésekre és az adós vagyontárgyára vonatkozóan, mint a felszámolás során, ezért megállapítható, hogy a csődeljárás és a felszámolási eljárás e vonatkozásban azonos feltételeket teremt a hitelezők tekintetében. Sikertelen csődeljárás esetén fel tudják mérni a hitelezők, hogy a felszámolás megindulása következtében milyen kielégítésre számíthatnak, és ettől függően dönthetnek követelések engedményezéséről.

[33] A fizetéseképtelenségi eljárás (csődeljárás vagy felszámolás) megindulásával – az említett eljárások egyik vagy másik félre vonatkozó kényszerjellegéből fakadóan – az adós és a hitelező jogviszonyát addig meghatározó polgári jogi szabályok helyébe speciális rendelkezések léphetnek. E rendelkezések érvényesülése csak úgy biztosítható, ha alkalmazásuk során a fizetéseképtelenségi eljárások egységesnek minősülnek. A csődeljárás időtartamát, a felszámolás megindulásáig tartó időszakot a felszámolási eljárás részeként kell figyelembe venni a Cstv.-ben írt egyes határidők számításánál, a jogkövetkezmények megállapításánál.

[34] A felszámolás alatt ilyen, a Cstv. 36. §-ában meghatározott korlátok között engedett polgári jogi jogintézmény a beszámítás. Szigorú csődjogi szabályozását alapvető polgári jogi tulajdonsága és annak a felszámolási eljárás sajátosságainak megfeleltetett joghatása indokolja: nevezetesen az, hogy a beszámítás eredményeként olyan hitelezői követelés nyerhet kielégítést, amely egyébként az adós vagyonából a kielégítési sorrend felszámolási eljárásban irányadó szabályai szerint nem kaphatna kifizetést. A törvény ennek felismerésével zárja ki a beszámítási jog gyakorlását olyan hitelezői követelésre, amelyet a hitelező a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezését követően (vagy ha a követelés később keletkezett, annak keletkezését követően) engedményezéssel szerzett.

[35] E szabály helyes értelme szerint az adóssal szemben a csődeljárás lefolytatására, illetve ha csődeljárás nem előzte meg a felszámolást, a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem benyújtását követően engedményezéssel megszerzett követelések a felszámolás során nem élveznek azonosan kedvező helyzetet a hitelező beszámítási joggyakorlása során, mint az eredetileg is a hitelezőt megillető követelések.

[36] Az alperes olyan hitelezői követelések beszámításával, amelyeket a felperes elleni csődeljárás kezdeményezését követően szerzett meg engedményezéssel, a csődeljárást követő felszámolási eljárás alatt nem szüntethette meg az adós felperessel szemben fennálló fizetési kötelezettségét.

[37] Rögzíti végül a Kúria, hogy a Fizetéseképtelenségi Rendelet 7. cikk (1) bekezdéséből és a 7. cikk (2) bekezdés d) pontjából kitűnően az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogára tartozik a fizetéseképtelenségi eljárás valamennyi joghatásának, valamint – többek között – azoknak a felételeknek a meghatározása is, amelyek alapján beszámítás igényelhető. A Cstv. ez utóbbira tartozó szabályozását a törvény 36. § (1) bekezdése és a 38. § (3) bekezdése tartalmazza.

[38] A Kúria a Cstv. ügyben releváns 36. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés helyes tartalmát – az ott írt határidőt és annak jogkövetkezményét meghatározó körülmény, a fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására irányuló kérelem (felszámolási kérelem) benyújtásán keresztül – annak értelmezésével tárta fel, amelyhez a nyelvtani és rendszertani módszeren túl az Alaptörvény 28. cikke lehetővé tette számára a teleologikus értelmezés alkalmazását is. A vizsgált eljárásjogi helyzetet tekintve: akkor, ha eredménytelen csődeljárás a törvény erejénél fogva (tehát nem a fél ezirányú külön kérelmére) fordul át felszámolási eljárásba, az adott rendelkezés nem volt egyedül a nyelvtani módszer alkalmazásával értelmezhető. A Cstv. 36. § (1) bekezdésében írt, a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem és azon keresztül a teljes rendelkezés tartalma csak a jogszabály céljának megfelelő, vagyis az objektív teleologikus jogértelmezésre kiterjedő vizsgálattal volt feltárható. [Hasonlóan kellett eljárjon a Kúria, amikor a Cstv. 36. § (1) bekezdésének további, az ügyben nem releváns tartalmát értelmezte (Gfv.VII.30.132/2018/4.).]

[39] A kifejtettek értelmében nem volt jogszabálysértő a jogerős ítélet az alperes által megjelölt okból, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[40] A felülvizsgálati kérelem eredménytelen volt, ezért a felülvizsgálatot kérő alperes köteles megfizetni a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült és általa felszámított ügyvédi munkadíjból álló költségét, amelynek áfával növelt mértékét a Kúria a kifejtett tevékenység értékelésével a 32/2003. (VIII. 22.) 3. § (5) és (6) bekezdései, 4/A. §-a alkalmazásával határozta meg [Pp. 81. §, 83. §]. Köteles továbbá megfizetni a meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket, amelyről a Kúria a Pp. 101. § (1) bekezdésén túl a 30/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek a 26/2022. (XII. 6.) IM rendelettel módosított 3. § (2) bekezdése szerint is rendelkezett.

[41] A fizetendő felülvizsgálati eljárási illeték kapcsán a Kúria egyben a következőkről tájékoztatja az alperest: az illetéket az Állami Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni; az illeték megfizetése e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé; a megfizetés során közleményként kell feltüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Figyelmezteti a Kúria az alperest, hogy amennyiben az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] A felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. Az adóssal szemben eredménytelen csődeljárás után elrendelt felszámolási eljárásban az eljárás lefolytatására irányuló kérelem benyújtását követően engedményezéssel megszerzett követelések nem élveznek olyan kedvező helyzetet a felszámolás során, mint az eredetileg is a hitelezőt megillető követelések.

II. A hitelező olyan követelések beszámításával, amelyeket az adós elleni csődeljárás kezdeményezését követően szerzett meg engedményezéssel, a csődeljárást követő felszámolási eljárás alatt nem szüntetheti meg az adóssal szemben fennálló fizetési kötelezettségét.

A határozat alapjául szolgáló jogszabályok és joggyakorlat

a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 36. § (1) bekezdés;

Kúria Gfv.VII.30.161/2017/13., Gfv.VII.30.321/2013/8.

Budapest, 2024. október 1.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró